

Brüsszel, 2025. november 19.
(OR. en)

15640/25

Intézményközi referenciaszám:
2025/0367 (NLE)

ANTIDISCRIM 110
COCON 69
COHOM 169
COPEN 354
DROIPEN 141
EDUC 457
FREMP 342
JAI 1721
MIGR 434
SOC 784
STATIS 90

FEDŐLAP

Küldi: az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma: 2025. november 19.
Címzett: Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára

---

Tárgy: Javaslat
A TANÁCS HATÁROZATA
az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye Részes Felei Bizottságában annak 19. ülésén az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések tekintetében bizonyos Részes Államoknak címzett, az egyezmény általuk történő végrehajtásáról szóló ajánlás- és következtetéstervezetekkel kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspont meghatározásáról

---

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: COM(2025) 713 final.

Melléklet: COM(2025) 713 final

Brüsszel, 2025.11.19.
COM(2025) 713 final

2025/0367 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye Résztes Felei Bizottságában annak 19. ülésén az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések tekintetében bizonyos Résztes Államoknak címzett, az egyezmény általuk történő végrehajtásáról szóló ajánlás- és következtetéstervezetekkel kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspont meghatározásáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT TÁRGYA

E javaslat tárgya az Unió által az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye (a továbbiakban: isztambuli egyezmény vagy egyezmény) Részes Felei Bizottságának 2025. december 11-i 19. ülésén az egyezmény végrehajtásáról szóló, kilenc részes félnek címzett nyolc ajánlástervezet és egy következtetéstervezet tervezett elfogadásával kapcsolatban képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozat².

2. A JAVASLAT HÁTTERE

2.1. Az isztambuli egyezmény

Az isztambuli egyezmény átfogó és harmonizált szabályrendszert hoz létre a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzése és leküzdése érdekében Európában és azon kívül. Az egyezmény 2014. augusztus 1-jén hatályba lépett.

Az EU 2017 júniusában aláírta az egyezményt, és 2023. június 28-án két jóváhagyó okirat letétbe helyezésével lezárta a csatlakozási eljárást, aminek következtében az egyezmény 2023. október 1-jén hatályba lépett az EU számára. Az Unió a kizárólagos hatáskörébe tartozó kérdések tekintetében csatlakozott az egyezményhez, nevezetesen az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések¹, valamint a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültügygel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések² tekintetében. Az egyezményt valamennyi uniós tagállam aláírta, és 22 megerősítette³.

2.2. A Részes Felek Bizottsága

A Részes Felek Bizottsága⁴ az egyezmény Részes Feleinek képviselőiből áll. A részes feleknek törekedniük kell arra, hogy a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzésével és leküzdésével foglalkozó, lehető legmagasabb rangú szakértőket jelöljék ki, akik ellátják a képviseletüket⁵. A Részes Felek Bizottságának feladatait az eljárási szabályzatának⁶ 1. szabálya sorolja fel. 2023. október 1-jén az EU az egyezmény Részes Felévé, és ezáltal a Részes Felek Bizottságának tagjává vált (az egyezmény 67. cikkének (1) bekezdése).

---

¹ A Tanács (EU) 2023/1075 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143. I., 2023.6.2., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² A Tanács (EU) 2023/1076 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültügygel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143 I., 2023.6.2., 4. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ A megerősítések 2025. november 12-i állapota: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017); FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014); LV (2023).

⁴ [A Részes Felek Bizottsága – isztambuli egyezmény: A nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépés \(coe.int\)](http://coe.int).

⁵ A Részes Felek Bizottságára irányadó eljárási szabályzat 2.1.b. szabálya.

⁶ A 2015. május 4-én elfogadott IC-CP(2015)2 dokumentum.

2.3. Az isztambuli egyezmény nyomkövetési mechanizmusa

Az isztambuli egyezmény, annak biztosítása érdekében, hogy a részes felek ténylegesen végrehajtsák rendelkezéseit, ellenőrző rendszert hoz létre⁷. A cél az egyezmény gyakorlati megvalósításának értékelése, valamint iránymutatás nyújtása a részes felek számára. Az ellenőrző rendszert két különálló, de egymással együttműködő szerv alkotja: egy független szakértői testület (a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépéssel foglalkozó szakértői csoport [a továbbiakban: GREVIO]) és a Részes Felek Bizottsága.

A GREVIO független szakértői csoport, amelynek feladata, hogy az egyezmény 66. cikkének (1) bekezdésével összhangban országonként ellenőrizze az egyezmény végrehajtását. Az ellenőrzési eljárást az egyezmény 68. cikke határozza meg. Az egyezmény 68. cikkének (1) bekezdésével összhangban az új részes feleknek (a GREVIO által készített kérdőív alapján) jelentést kell benyújtaniuk az egyezményt átültető jogalkotási és más intézkedésekről. A GREVIO jelentést készít az érintett részes fél által az egyezmény végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről, valamint javaslatokat és tanácsokat fogalmaz meg arra vonatkozóan, hogy az érintett részes fél hogyan kezelje a feltárt problémákat⁸.

A GREVIO jelentése alapján a Részes Felek Bizottsága az egyezmény 68. cikkének (12) bekezdésével összhangban az érintett részes félnek szóló ajánlásokat fogadhat el az egyezmény végrehajtására vonatkozóan, és az ajánlások végrehajtásával kapcsolatos válasz benyújtását illetően határidőt határozhat meg. E rendelkezés alapján a Részes Felek Bizottsága ajánlásokat fogadott el a részes felek számára, amelyek különbséget tesznek azon intézkedések között, amelyeket a részes félnek a lehető leghamarabb meg kell hoznia, előírva, hogy a részes fél három éven belül tegyen jelentést a bizottságnak, valamint azon intézkedések között, amelyek – bár fontosak – nem ugyanolyan szintű sürgőséggel bírnak. A hároméves időszak végén a félnek jelentést kell tennie a Részes Felek Bizottsága részére a neki címzett ajánlások végrehajtása terén elért előrehaladásról. Ezen információk, valamint a kapott további információk alapján a bizottság titkársága⁹ elkészíti a felülvizsgálat alatt álló részes felekre vonatkozó ajánlások végrehajtásáról szóló következtetéseket, amelyeket a Részes Felek Bizottsága fogad el.

Mivel szinte valamennyi részes fél esetében lezárult a kezdeti értékelési eljárás, a GREVIO 2022 végén úgy határozott, hogy az értékelés következő szakaszába lép. Az egyezmény 68. cikkének (3) bekezdése értelmében a GREVIO kezdeti értékelést követő értékelési eljárásait körökre (a továbbiakban: tematikus értékelési körök) kell bontani. Az első tematikus értékelési kör címe „A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén”, és 2023-tól 2031-ig tart. Míg a kezdeti értékelés az isztambuli egyezmény mintegy 60 cikkére terjedt ki, az új tematikus értékelési eljárás 20 cikkel foglalkozik, nevezetesen a 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. és 56. cikkel. Ezek a cikkek normákat határoznak meg a bűnüldöző hatóságokra, a büntető igazságszolgáltatás szereplőire, az áldozatoknak nyújtott általános támogató szolgálatokra és szakszolgálatokra, valamint az áldozatközpontú általános megközelítésre vonatkozóan. A cél e területek mélyrehatóbb értékelése, az egyes cikkek keretében elért eredményekre összpontosítva.

⁷ Az isztambuli egyezmény 1. cikkének (2) bekezdése.

⁸ Az isztambuli egyezmény 68. cikkének (10) bekezdése.

⁹ A végrehajtás és a jelentés felügyeletére vonatkozó alkalmazandó eljárást „A részes feleknek címzett ajánlások végrehajtásának felügyeletére vonatkozó keret” („Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties”) c. dokumentum ismerteti, amelyet a Részes Felek Bizottsága 2021. április 13-án fogadott el, IC-CP/Inf(2021)2.

Az *Isztambuli Egyezményről* szóló, 2021. október 6-i 1/19. sz. véleményének¹⁰ 305. pontjában az Európai Unió Bírósága megerősítette, hogy az egyezményből eredő kötelezettségek jelentős része lényegében kötelező az Unióra nézve az igazgatási személyzet, valamint az intézményei, ügynökségei és szervei helyiségeit és épületeit látogató nyilvánosság tagjai tekintetében. Az első tematikus értékelési kör által érintett 20 konkrét rendelkezés esetében a Bíróság megerősítette, hogy e rendelkezések közül 17 az Unió és saját igazgatása tekintetében is alkalmazandó, nevezetesen az egyezmény 3., 31. és 48. cikke kivételével valamennyi fent említett rendelkezés. Ugyanakkor az Unió kötelezettségeinek terjedelmét az Unió sajátos jellegének és hatásköreinek figyelembevételével kell értelmezni. Különösen, mivel az uniós közigazgatás nem rendelkezik bűnüldözési hatáskörrel, a bűnüldözési ügyekre, mint például az azonnali távoltartási határozatok kibocsátására vonatkozó ajánlásokat úgy kell értelmezni, hogy azok szerint az Unió hatáskörén belül kell biztosítani az áldozat biztonságát, például azáltal, hogy az állítólagos elkövetők nem léphetnek be az intézmények helyiségeibe.

A Részleges Felek Bizottsága 2024. decemberi ülésén határozatot fogadott el a Részleges Felek Bizottsága által a GREVIO első tematikus értékelési körének részeként elfogadott jelentésekre tekintettel elfogadandó ajánlásokról¹¹.

A Részleges Felek Bizottságának eddigi gyakorlata az volt, hogy konszenzuson alapuló ajánlásokat és következtetéseket fogad el ülésein, amelyeket a részleges felek legalább egyharmadának, a Részleges Felek Bizottsága elnökének vagy a főtitkárnak a kérésére¹² hívnak össze, általában évente kétszer.

2.4. A Részleges Felek Bizottságának tervezett jogi aktusai

2025. december 11-i 19. ülésén a Részleges Felek Bizottsága várhatóan nyolc ajánlástervezetet (egyet a kezdeti értékelési eljárás alapján, hetet pedig az első tematikus értékelési kör alapján), valamint egy következtetést (a továbbiakban: ajánlástervezetek és következtetéstervezetek, együttesen: tervezett jogi aktusok) fogad el, melyek a következők:

- (1) Ajánlás az isztambuli egyezmény Egyesült Királyság általi végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)22prov dokumentumban);
- (2) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Andorra (megtalálható az IC-CP(2025)23prov dokumentumban);
- (3) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Belgium (megtalálható az IC-CP(2025)24revprov dokumentumban);
- (4) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Franciaország (megtalálható az IC-CP(2025)25prov dokumentumban);
- (5) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Olaszország (megtalálható az IC-CP(2025)26prov dokumentumban);
- (6) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Hollandia (megtalálható az IC-CP(2025)27prov dokumentumban);

¹⁰ A Bíróság 1/19. sz., 2021. október 6-i véleménye, *Isztambuli Egyezmény*, EU:C:2021:832.

¹¹ Az IC-CP(2024)10 rev. dokumentumban található.

¹² Az egyezmény 67. cikkének (2) bekezdése.

- (7) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Portugália [IC-CP(2025)28-prov];
- (8) Ajánlások –A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Szerbia (megtalálható az IC-CP(2025)29prov dokumentumban); valamint
- (9) Következtetések a Részes Felek Bizottsága által Lengyelország tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)30prov dokumentumban).

3. AZ UNIÓ ÁLTAL KÉPVISELENDŐ ÁLLÁSPONT

A tervezett jogi aktusok kilenc részes félre irányulnak és (a kezdeti értékelési eljárás és az első tematikus értékelési körön alapuló) ajánlásokat tartalmaznak az egyezmény nyolc részes fél általi végrehajtása érdekében meghozandó intézkedésekről, valamint következtetéseket a korábbi ajánlások egy részes fél általi végrehajtásáról. A jogi aktusok az egyezmény rendelkezéseinek az illetékes intézmények és a közigazgatás általi végrehajtására vonatkoznak. Az Unió csatlakozott az egyezményhez, ami az intézményeit és a közigazgatását illeti, és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 336. cikkének hatálya alá tartozó saját intézményei és közigazgatása tekintetében kizárólagos hatáskörrel rendelkezik az egyezményben meghatározott kötelezettségek elfogadására. Ezért helyénvaló meghatározni az Unió által az intézményei és a közigazgatása tekintetében a Részes Felek Bizottságában képviselendő álláspontot, mivel a tervezett jogi aktusok meghatározó módon befolyásolhatják az uniós jog tartalmát, mert a jövőben hatást gyakorolhatnak az egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek értelmezésére.

A saját intézményei és közigazgatása tekintetében az Unió hatáskörébe tartozó kérdésekre vonatkozó ajánlás- és következtetéstervezetek összhangban állnak az Unió szakpolitikáival és célkitűzéseivel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós joggal kapcsolatban. Ezért javasolt, hogy az Unió ne emeljen kifogást az ajánlás- és a következtetéstervezeteknek a Részes Felek Bizottsága 19. ülésén történő elfogadása ellen.

4. JOGALAP

4.1. Eljárási jogalap

4.1.1. Alapelvek

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 218. cikkének (9) bekezdése határozatok elfogadásáról rendelkezik „a megállapodásokkal létrehozott szervezetben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozóan, amennyiben az ilyen szervnek joghatással bíró jogi aktust kell elfogadnia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító jogi aktusokat”.

A „joghatással bíró jogi aktus” fogalmába beletartoznak a nemzetközi jognak a kérdéses szervezet szabályozó szabályai szerint joghatással bíró jogi aktusok. Ezenfelül a fogalom magában foglalja azokat az eszközöket is, melyek a nemzetközi jog szerint nem bírnak kötelező erővel, de „meghatározó módon befolyásolják az uniós jogalkotó által [...] elfogadott szabályozás tartalmát”¹³.

---

¹³ A Bíróság 2014. október 7-i ítélete, Németország kontra Tanács, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64. pont.

4.1.2. *A jelen esetre történő alkalmazás*

A Részleges Felek Bizottsága az isztambuli egyezmény által létrehozott szerv. A Részleges Felek Bizottsága által elfogadandó tervezett jogi aktus joghatással bíró jogi aktus. A tervezett jogi aktusok meghatározó módon befolyásolhatják az uniós jog tartalmát, mivel a jövőben hatást gyakorolhatnak az isztambuli egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek értelmezésére. Ezért a javasolt határozat eljárási jogalapja az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése.

4.2. **Anyagi jogalap**

4.2.1. *Alapelvek*

Az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozat anyagi jogalapja elsősorban azon tervezett jogi aktus célkitűzésétől és tartalmától függ, amellyel kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspont meghatározásra kerül. Amennyiben a tervezett jogi aktus kettős célkitűzést követ, vagy két összetevőből áll, és ezek egyike elsődlegesként vagy döntő jellegűként azonosítható, míg a másik pusztán járulékos jellegű, az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozatot egyetlen jogalapra, azaz az elsődleges, illetve döntő jellegű célkitűzés vagy összetevő által megkövetelt jogalapra kell alapítani.

Valamely, egyidejűleg több cél elérésére irányuló vagy több elválaszthatatlan és egymáshoz viszonyítva nem járulékos jellegű összetevőt magában foglaló tervezett jogi aktus esetében az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozat anyagi jogalapját kivételesen a különböző vonatkozó jogalapok fogják képezni.

4.2.2. *A jelen esetre történő alkalmazás*

Ami az anyagi jogalapot illeti, az Unió a kizárólagos hatáskörébe tartozó kérdések tekintetében csatlakozott az isztambuli egyezményhez, nevezetesen az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések¹⁴, valamint a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések¹⁵ tekintetében. Az Uniónak az isztambuli egyezményhez való csatlakozására két külön tanácsi határozat vonatkozik, annak érdekében, hogy figyelembe vegyék Dánia és Írország különleges helyzetét, tekintettel az EUMSZ V. címére. Következésképpen az Unió által a Részleges Felek Bizottságában képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozatot is két határozatra kell bontani, amennyiben a vonatkozó ajánlások vagy következtetések mindkét kérdést érintik. A javasolt határozat az uniós intézményekkel és közigazgatással kapcsolatos kérdésekre vonatkozik. Ezért e határozat anyagi jogalapja az EUMSZ 336. cikke.

4.3. **Következtetés**

A javasolt határozat jogalapja az EUMSZ 336. cikke, összefüggésben az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdésével.

---

¹⁴ A Tanács (EU) 2023/1075 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143. I., 2023.6.2., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁵ A Tanács (EU) 2023/1076 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143 I., 2023.6.2., 4. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye Részres Felei Bizottságában annak 19. ülésén az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések tekintetében bizonyos Részres Államoknak címzett, az egyezmény általuk történő végrehajtásáról szóló ajánlás- és következtetéstervezetekkel kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspont meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 336. cikkére, összefüggésben annak 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Unió az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményét (a továbbiakban: az egyezmény) – az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében – az (EU) 2023/1075 tanácsi határozat¹⁶ révén, és – a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében, amennyiben az ilyen kérdések az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak – az (EU) 2023/1076 tanácsi határozat¹⁷ révén megkötötte, és az egyezmény az Unió tekintetében 2023. október 1-jén hatályba lépett.
- (2) Az egyezmény 66. cikkének (1) bekezdése alapján a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépés szakértői csoportjának (a továbbiakban: GREVIO) kell nyomon követnie az egyezménynek az egyezmény Részres Felei (a továbbiakban: a részres felek) általi végrehajtását. Az egyezmény 68. cikkének (11) bekezdése szerint a GREVIO-nak jelentést és következtetéseket kell elfogadnia az érintett részres fél által az egyezmény rendelkezéseinek végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről.
- (3) A Részres Felek Bizottsága (a továbbiakban: a bizottság) – az egyezmény 68. cikkének (12) bekezdésével összhangban – a GREVIO jelentése és következtetései alapján az érintett részres félnek szóló ajánlásokat fogadhat el. Az ilyen ajánlásoknak különbséget

---

¹⁶ A Tanács (EU) 2023/1075 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143. I., 2023.6.2., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁷ A Tanács (EU) 2023/1076 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143 I., 2023.6.2., 4. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

kell tenniük azon intézkedések között, amelyeket a lehető leghamarabb meg kell hozni, előírva, hogy három éven belül jelentést kell tenni a bizottság számára az e tekintetben tett lépésekről, valamint azon intézkedések között, amelyek – bár fontosak – nem ugyanolyan szintű sürgőséggel bírnak. Az említett hároméves időszak végén az érintett részes félnek jelentést kell tennie a bizottság számára az egyezmény tíz konkrét területén meghozott intézkedésekről. Az említett információk, valamint a bármilyen további kapott információ alapján a bizottság elfogadja a bizottság titkársága által előkészített következtetéseket az említett ajánlások végrehajtásáról.

- (4) Az egyezmény 68. cikkének (3) bekezdése értelmében a GREVIO kezdeti értékelését követő értékelési eljárásokat körökre (a továbbiakban: tematikus értékelési körök) kell bontani. Az első tematikus értékelési kör címe „A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén”, és az az egyezmény 20 cikkével foglalkozik, nevezetesen a 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. és 56. cikkkel. A bizottság a 2024. december 17-én tartott 17. ülésén határozatot fogadott el a bizottság által a GREVIO-nak az első tematikus értékelési kör részeként elfogadott jelentéseire tekintettel elfogadandó ajánlásokról (megtalálható az IC-CP(2024)10 rev dokumentumban).
- (5) A bizottság a 2025. december 11-i 19. ülésén várhatóan elfogadja az egyezmény kilenc részes fél általi végrehajtására vonatkozóan az alábbi ajánlástervezeteket (egyet a kezdeti értékelési eljárás alapján, hetet pedig az első tematikus értékelési kör alapján) és következtetéstervezeteket (a továbbiakban: ajánlástervezetek és következtetéstervezetek, együttesen: tervezett jogi aktusok), melyek a következők:
  - (1) Ajánlás az isztambuli egyezmény Egyesült Királyság általi végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)22prov dokumentumban);
  - (2) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Andorra (megtalálható az IC-CP(2025)23prov dokumentumban);
  - (3) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Belgium (megtalálható az IC-CP(2025)24revprov dokumentumban);
  - (4) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Franciaország (megtalálható az IC-CP(2025)25prov dokumentumban);
  - (5) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Olaszország (megtalálható az IC-CP(2025)26prov dokumentumban);
  - (6) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Hollandia (megtalálható az IC-CP(2025)27prov dokumentumban);
  - (7) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Portugália (megtalálható az IC-CP(2025)28prov dokumentumban);
  - (8) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Szerbia (megtalálható az IC-CP(2025)29prov dokumentumban); valamint

- (9) Következtetések a Részes Felek Bizottsága által Lengyelország tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)30prov dokumentumban).

–

- (6) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 336. cikkének hatályán belül az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik arra, hogy saját intézményei és közigazgatása tekintetében elfogadja az egyezményben meghatározott kötelezettségeket. Az *isztambuli egyezményről* szóló, 2021. október 6-i 1/19. sz. véleményének¹⁸ 305. pontjában az Európai Unió Bírósága megállapította, hogy az egyezményből eredő, a megelőző és védelmi intézkedések elfogadására vonatkozó kötelezettségek jelentős része lényegében kötelező az Unióra nézve az igazgatási személyzet, valamint az intézményei, ügynökségei és szervei helyiségeit és épületeit látogató nyilvánosság tagjai tekintetében. Ezenkívül ugyanezen vélemény 307. pontjában a Bíróság megállapította, hogy az Uniónak nem szabad minimumkövetelmények vagy támogató intézkedések megállapítására szorítkoznia, hanem magának kell biztosítania az említett kötelezettségek teljes körű teljesítését. Ugyanakkor az Unió kötelezettségeinek terjedelmét az Unió sajátos jellegének és hatásköreinek figyelembevételével kell értelmezni. Különösen, mivel az uniós közigazgatás nem rendelkezik bűnüldözési hatáskörrel, a bűnüldözési ügyekre, mint például az azonnali távoltartási határozatok kibocsátására vonatkozó ajánlásokat úgy kell értelmezni, hogy azok szerint az Unió hatáskörén belül kell biztosítani az áldozatok biztonságát, például azáltal, hogy az állítólagos elkövetők nem léphetnek be az intézmények helyiségeibe.
- (7) A tervezett jogi aktusok az egyezmény azon rendelkezéseinek végrehajtására vonatkoznak, amelyek az Unióra is alkalmazandók saját intézményei és közigazgatása tekintetében. Ezért helyénvaló meghatározni az Unió által a bizottságban képviselendő álláspontot az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések vonatkozásában, mivel a tervezett jogi aktusok meghatározó módon befolyásolhatják az uniós jog tartalmát, amennyiben a jövőben befolyásolhatják az egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek értelmezését.
- (8) Az Egyesült Királyság esetében az egyezmény Egyesült Királyság általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezet többek között a következőket írja elő: biztosítani kell a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemre irányuló valamennyi politika számára a megfelelő és fenntartható pénzügyi forrásokat, valamint az érintett civil társadalmi szervezetek fenntartható finanszírozását (az egyezmény 8. cikke); fel kell ruházni a nemzeti koordináló szerveket a szükséges megbízatással és hatáskörökkel, továbbá biztosítani kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére irányuló szakpolitikák és intézkedések koordinációját és végrehajtását, valamint azoknak a vonatkozó adatokkal alátámasztott független nyomon követését és értékelését (az egyezmény 10. cikke); harmonizálni kell az adatgyűjtési rendszereket és biztosítani kell a nők elleni erőszakra vonatkozó, lebontott adatok szisztematikus gyűjtését (az egyezmény 11. cikke); képzést kell biztosítani az érintett szakemberek számára arról, hogy miként reagáljanak megfelelően a nők elleni erőszakra (az egyezmény 15. cikke); el kell hárítani az általános támogató szolgáltatások hozzáférést gátló akadályokat (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell a támogató szakszolgálatokhoz és menedékhelyekhez való hozzáférést a nők elleni erőszak és a kapcsolati erőszak valamennyi áldozata számára (az egyezmény 22. és 23. cikke);

¹⁸

A Bíróság 1/19. sz., 2021. október 6-i véleménye, *Iisztambuli Egyezmény*, EU:C:2021:832.

csökkenteni kell a másodlagos viktimizációt azáltal, hogy biztosított az ügyek késedelem nélküli hatékony kezelése (az egyezmény 50. cikke); valamint biztosítani kell a sürgős eltávolítási határozatok elrendelésének lehetőségét (az egyezmény 52. cikke). Mivel az említett kérdésekkel kapcsolatos ajánlás összhangban van az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vet fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen,

- (9) Andorra esetében az egyezmény Andorra általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezetek a következőket írják elő: ki kell dolgozni egy hosszú távú, átfogó stratégiát a nőkkel szembeni erőszak minden, az egyezmény hatálya alá tartozó formájának megelőzésére és leküzdésére; biztosítani kell, hogy a nőjogi szervezeteket teljes mértékben bevonják a politikai döntéshozatalba, és részletes mutatók alapján rendszeresen értékelni kell ezeket a politikákat (az egyezmény 7. cikke); javítani kell a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzésére és leküzdésére irányuló tevékenységek költségvetésének egyértelműségét, folytatni kell az e költségvetések szükség szerinti növelésére irányuló erőfeszítéseket, és biztosítani kell, hogy a nőjogi nem kormányzati szervezetek elegendő támogatást és időt kapjanak a rájuk bízott tevékenységek elvégzéséhez (az egyezmény 8. cikke); folytatni kell az erőszak egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájával kapcsolatos adatgyűjtés kiterjesztését (az egyezmény 11. cikke); ki kell terjeszteni a kapcsolati erőszak megelőzésére irányuló kampányokat az isztambuli egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi erőszakformára, és rendszeresen értékelni kell hatásukat (az egyezmény 12. cikke); biztosítani kell az elegendő emberi erőforrást és az elkövetőknek szóló programon dolgozó szakemberek megfelelő képzését, minimumszabályokat kell kidolgozni és külön programot kell bevezetni a szexuális erőszak elkövetői számára (az egyezmény 16. cikke); biztosítani kell, hogy a segítő szakszolgálatok kielégítsék az áldozatok szükségleteit (az egyezmény 22. cikke); intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy valamennyi érdekelt fél végezzen kockázatértékelést az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi erőszakformára vonatkozóan, és ezt rendszeresen meg kell ismételni (az egyezmény 51. cikke); biztosítani kell, hogy azonnali veszély esetén haladéktalanul ki lehessen adni a sürgős eltávolítási határozatokat, és olyan egyértelmű jogi keretet kell létrehozni, amely garantálja a sürgős eltávolítási határozatok megfelelő kezelését (az egyezmény 52. cikke); valamint biztosítani kell, hogy az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi erőszakforma áldozatait védelmi határozatokban részesülhessenek, és hogy a jogsértéseket szankcionálják (az egyezmény 53. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.
- (10) Belgium esetében az egyezmény Belgium általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezetek a következőket írják elő: biztosítani kell a nők elleni erőszak megelőzésével és az ellene folytatott küzdelemmel kapcsolatos politikák és intézkedések nagyobb összhangját az ország különböző szintű hatóságai között (az egyezmény 7. cikke); biztosítani kell az összegyűjtött adatok bontását és az adatgyűjtés harmonizálását (az egyezmény 11. cikke); biztosítani kell az egyezmény 14. cikkében felsorolt elvekkkel kapcsolatos ismeretek átadására vonatkozó követelmény gyakorlati végrehajtását az oktatás minden szintjén (az egyezmény 14. cikke); be kell vezetni az alap- és továbbképzést valamennyi érintett szakember számára, valamint el kell fogadni és terjeszteni kell a képzésekre vonatkozó minőségi előírásokat (az egyezmény 15. cikke); fokozni kell a megfelelő intézkedések révén az

erőszak áldozatává vált nők felépülésének és gazdasági függetlenségének támogatását, és szabványosított gondozási útvonalakat kell bevezetni az egészségügyi ágazatban az áldozatok azonosításának és a megfelelő támogatási szolgáltatásokhoz való átirányításának biztosítása érdekében (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell a menedékhelyekhez való hozzáférést, és segélyvonalat kell létrehozni, amely egyedüli kapcsolattartó pontként szolgál (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell az ügyek hatékony kezelését, valamint a nők elleni erőszak nemi alapú és áldozatközpontú megértését; biztosítani kell, hogy hatékony biztosítékok álljanak rendelkezésre a közvetítés nem megfelelő alkalmazásának megelőzésére, valamint megfelelő és elégséges szankciókat kell biztosítani (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell, hogy a sürgős eltávolítási határozatok, a védelmi és távoltartási végzések rendelkezésre álljanak és valamennyi áldozat számára hozzáférhető legyenek (az egyezmény 52. és 53. cikke); értékelní kell a meglévő védelmi intézkedések végrehajtását, és biztosítani kell, hogy az egyezmény hatálya alá tartozó erőszak valamennyi formájának áldozataira vonatkozó összes hatályos intézkedést végrehajtsák a gyakorlatban (az egyezmény 56. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (11) Franciaország esetében az egyezmény Franciaország általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: ki kell dolgozni egy hosszú távú, átfogó stratégiát a nőkkel szembeni erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére, biztosítani kell, hogy megfelelő forrásokat különítsenek el a nőkkel szembeni erőszak megelőzésére és leküzdésére irányuló politikákat koordináló szerv számára, biztosítani kell, hogy a nőjogi egyesületeket teljes mértékben bevonják a szakpolitikai döntéshozatalba, és előre meghatározott mutatók alapján rendszeresen értékelní kell ezeket a szakpolitikákat (az egyezmény 7. cikke); folytatni kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére irányuló szakpolitikák megfelelő finanszírozásának biztosítására irányuló erőfeszítéseket, javítani kell az e szakpolitikákra fordított költségvetés egyértelműségét és garantálni kell, hogy a nőjogi szervezetek elegendő és stabil pénzügyi forrással rendelkezzenek munkájuk elvégzéséhez (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell az adatok bontását és adatgyűjtést kell végezni azon nők és lányok számáról, akik segítséget kérnek az egészségügyi szolgáltatásoktól (az egyezmény 11. cikke); fokozni kell az elsődleges megelőzés területére irányuló erőfeszítéseket, és értékelní kell az intézkedések hatását (az egyezmény 12. cikke); biztosítani kell, hogy a tanulók hozzáférjenek az egyezmény 14. cikkében meghatározott kérdésekkel kapcsolatos oktatáshoz (az egyezmény 14. cikke); biztosítani kell, hogy az áldozatokkal és az elkövetőkkel kapcsolatba kerülő valamennyi szakember képzésben részesüljön a nők elleni erőszak valamennyi formájáról, és ezt a képzést értékelní kell (az egyezmény 15. cikke); minimumszabályokat kell elfogadni és végrehajtani az erőszak elkövetőire irányuló programokra vonatkozóan, valamint értékelní kell e programok hatását (az egyezmény 16. cikke); biztosítani kell, hogy országszerte hozzanak létre koordinációs testületeket, és hogy a női áldozatok támogatására létrehozott új egyablakos rendszerekbe valamennyi érintett testületet bevonják (az egyezmény 18. cikke); biztosítani kell, hogy az erőszak valamennyi női áldozata hozzáférjen az igazságügyi szakértői vizsgálathoz, és további intézkedéseket kell hozni a fogyatékossgal élő nők elleni erőszak megelőzése és leküzdése érdekében (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell, hogy az egész országban rendelkezésre álljon szakértői támogatás, többek között az

erőszak női áldozatai és a menedékhelyeken tartózkodó gyermekeik számára, és biztosítani kell, hogy az ilyen szolgálatok reagáljanak a nők elleni erőszak digitális dimenziójára (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell az orvosi ellátást, a traumakezelést, az igazságügyi szakértői vizsgálatokat és pszichológiai segítségnyújtást a szexuális erőszak áldozatai számára (az egyezmény 25. cikke); meg kell erősíteni azokat az intézkedéseket, amelyek arra ösztönzik az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi erőszakforma női áldozatait, hogy jelentsék be az ilyen erőszakot, és megfelelő befogadási és támogatási szolgáltatásokat kell biztosítani, valamint folytatni kell a nők elleni erőszak valamennyi formájára vonatkozó megfelelő igazságügyi válasz biztosítására irányuló erőfeszítéseket (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell, hogy a nők elleni erőszak valamennyi esetében rendszeresen végezzenek kockázatértékelést (az egyezmény 51. cikke); egyre nagyobb mértékben kell alkalmazni a védelmi határozatokat, és biztosítani kell a jogsértések szankcionálását (az egyezmény 53. cikke); valamint korlátozni kell a másodlagos viktimizációt, amelynek az erőszak női áldozatai ki lehetnek téve az eljárás során (az egyezmény 56. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (12) Olaszország esetében az egyezmény Olaszország általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: biztosítani kell, hogy Olaszország nők elleni erőszakra vonatkozó nemzeti cselekvési terve lefedje a nők elleni erőszak valamennyi formáját, és azt az előrehaladás mérésére szolgáló ütemterv, pénzügyi források és mutatók támogassák, biztosítani kell a civil társadalommal folytatott hatékony konzultációt, és eredményesebben kell koordinálni a vonatkozó szakpolitikák végrehajtását (az egyezmény 7. cikke); biztosítani kell a fenntartható és hosszú távú finanszírozást a nőkkel szembeni erőszak megelőzésére és leküzdésére irányuló valamennyi szakpolitika és intézkedés számára, valamint külön költségvetési és finanszírozási tételeket kell biztosítani (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell, hogy valamennyi érdekelt fél gyűjtse és lebontsa az adatokat (az egyezmény 11. cikke); felül kell vizsgálni az oktatási tanterveket és anyagokat a nőkkel és lányokkal kapcsolatos negatív sztereotípiák felszámolása érdekében (az egyezmény 14. cikke); be kell vezetni az alap- és továbbképzést valamennyi érintett szakember számára a nők elleni erőszak valamennyi formájáról (az egyezmény 15. cikke); biztosítani kell valamennyi áldozat számára a menedékhelyek és segélyvonalak elérhetőségét (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell az időben történő, megfelelő és hatékony reagálást a nők elleni erőszak valamennyi formájával kapcsolatos bejelentésekre (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell a szisztematikus kockázatértékeléseket a nők elleni erőszak valamennyi formájának áldozatai számára, amelyek kézikönyveken és iránymutatásokon alapulnak (az egyezmény 51. cikke); valamint biztosítani kell, hogy a sürgős eltávolítási határozatokat szükség esetén kiállíthassák és hogy a szabálysértés következményekkel járjon (az egyezmény 52. és 52. cikke); Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.
- (13) Hollandia esetében az egyezmény Hollandia általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: biztosítani kell a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzésével és az ellenük folytatott küzdelemmel kapcsolatban hozott szakpolitikák és intézkedések összehangolását, valamint azt, hogy azok kiterjedjenek a nőkkel szembeni erőszaknak az egyezmény

hatálya alá tartozó valamennyi formájára, koordináló szereppel kell felruházni a teljes mértékben intézményesített, egyértelmű megbízatással, hatáskörökkel és szükséges erőforrásokkal rendelkező szervezeteket, és biztosítani kell a nem kormányzati szervezetek bevonását a szakpolitikai döntéshozatalba (az egyezmény 7. cikke); megfelelő és fenntartható finanszírozást kell bevezetni a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak valamennyi formájára vonatkozó szakpolitikák és intézkedések céljára, külön költségvetési sorokat és finanszírozást kell bevezetni a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés elve alapján, továbbá megfelelő és fenntartható finanszírozást kell biztosítani a nőjogi szervezetek számára (az egyezmény 8. cikke); ki kell igazítani az adatkategóriákat a lebontott adatok gyűjtése érdekében (az egyezmény 11. cikke); intézkedéseket kell hozni az egyezmény 14. cikkében felsorolt valamennyi elvvel kapcsolatos ismeretek átadására (az egyezmény 14. cikke); fokozni kell a képzést valamennyi szakember számára, miközben a nőjogi szervezetek szakmai tapasztalatára kell támaszkodni (az egyezmény 15. cikke); biztosítani kell a menedékhelyekhez való hozzáférést valamennyi áldozat számára, beleértve az interszekcionális megkülönböztetés áldozatait is (az egyezmény 22. cikke); intézkedéseket kell hozni annak ösztönzésére, hogy a nők, többek között az interszekcionális megkülönböztetés kockázatának kitett nők bejelentést tegyenek (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell, hogy a többszereplős reagálás részeként kockázatértékeléseket végezzenek a kapcsolati erőszak és a nők elleni erőszak egyéb formái esetében (az egyezmény 51. cikke); valamint azt is biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok azonnal távoltartási és sürgős eltávolítási határozatokat bocsáthassanak ki közvetlen veszély esetén (az egyezmény 52. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (14) Portugália esetében az egyezmény Portugália általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: biztosítani kell a nemzeti stratégiák és cselekvési tervek végrehajtásához a megfelelő pénzügyi forrásokat, valamint a nőjogi szervezetek fenntartható finanszírozását (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell a nők elleni erőszakkal kapcsolatos képzést az áldozatokkal kapcsolatba kerülő valamennyi szakember számára (az egyezmény 15. cikke); biztosítani kell, hogy a kapcsolati és szexuális erőszak elkövetői számára megfelelő programok álljanak rendelkezésre, minimumszabályokat kell elfogadni, és folyamatosan értékelni kell azokat (az egyezmény 16. cikke); teljesen működőképes, többszereplős, koordinált intézkedésekből álló csomagot kell kidolgozni a nők elleni erőszak valamennyi formája tekintetében (az egyezmény 18. cikke); segélyvonalat kell létrehozni az erőszak különböző formáinak áldozatává vált nők számára, menedékhelyeket kell biztosítani a nők elleni erőszak valamennyi formájának áldozatai számára, valamint garantálni kell a segítő szakszolgálatok rendelkezésre állását (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell az ügyek hatékony kivizsgálását, fokozva az ügykezelési erőfeszítéseket azáltal, hogy már nem támaszkodnak túlzott mértékben az áldozatok nyilatkozataira, és biztosítani kell, hogy a szankciók arányosak legyenek a bűncselekmény súlyosságával (az egyezmény 49. és 50. cikke); valamint biztosítani kell, hogy a sürgős eltávolítási határozatokat gyorsan, azonnali hatállyal rendeljék el, és erősítsék meg a védelmi határozatok nyomon követését (az egyezmény 52. és 53. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog

tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (15) Szerbia esetében az egyezmény Szerbia általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: biztosítani kell a vonatkozó stratégia hatékony végrehajtását és nyomon követését, valamint elegendő forrást kell elkülöníteni a nők elleni erőszak valamennyi formájával foglalkozó szakpolitikák és intézkedések koordinálásáért, végrehajtásáért, nyomon követéséért és független értékeléséért felelős illetékes szerv vagy szervek számára (7. cikk); megfelelő és fenntartható pénzügyi forrásokat kell biztosítani a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzését és az ellenük való küzdelmet célzó jogszabályokhoz, szakpolitikákhoz és intézkedésekhez, többek között az azok végrehajtásáért felelős intézmények és szervezetek számára, valamint a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést kell alkalmazni a közkiadások hatékony nyomon követésének lehetővé tétele érdekében, és garantálni kell az áldozatoknak szakértői támogatást nyújtó nőszerzetek fenntartható finanszírozását átlátható közbeszerzési eljárások keretében odaítélt hosszú távú támogatások révén (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell az összegyűjtött adatok releváns tényezők szerinti bontását és az adatgyűjtés harmonizálását (az egyezmény 11. cikke); biztosítani kell a rendszeres megelőző intézkedéseket a nemi sztereotípiák felszámolása érdekében, és kezelni kell a nemek közötti egyenlőtlenséget mint a nők elleni erőszak kiváltó okát, továbbá elő kell mozdítani a nők elleni erőszak valamennyi formájával – többek között a digitális dimenzióval – foglalkozó, a társadalom egészét célzó figyelemfelkeltő kampányokat (az egyezmény 12. cikke); biztosítani kell az érintett szakemberek rendszeres alap- és továbbképzését (az egyezmény 15. cikke); ki kell terjeszteni a kapcsolati erőszak elkövetői programjait és biztosítani kell az ezekhez szükséges megfelelő forrásokat, valamint egységes normákat kell elfogadni (az egyezmény 16. cikke); javítani kell az áldozatok pénzügyi támogatáshoz, lakhatáshoz és foglalkoztatáshoz való hozzáférését, valamint ingyenes igazságügyi szakértői vizsgálatokat kell biztosítani (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell a menedékhelyek számát valamennyi áldozat számára, beleértve az interszekcionális megkülönböztetéssel szembesülőket is (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell a szexuális kényszerítés áldozatai számára fenntartott krízisközpontok vagy a szexuális erőszak esetén támogatást nyújtó áldozatsegítő központok akadálymentességét, függetlenül attól, hogy az áldozat hajlandó-e bejelenteni a bűncselekményt (az egyezmény 25. cikke); ösztönözni kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának bejelentését, meg kell erősíteni a bizonyítékok gyűjtését, és intézkedéseket kell hozni a hatékony ügykezelés biztosítása érdekében (az egyezmény 49. és 50. cikke); valamennyi érintett intézményt be kell vonni a kockázatértékelésbe (az egyezmény 51. cikke); javítani kell a sürgősségi és kiterjesztett védelmi intézkedések nyomon követését és betartását, valamint biztosítani kell az eljárások következetességét (az egyezmény 52. és 52. cikke); ezen túlmenően biztosítani kell valamennyi áldozatvédelmi intézkedés hatékony végrehajtását és garantálni kell az áldozatok megfelelő tájékoztatáshoz való jogának védelmét (az egyezmény 56. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.
- (16) Lengyelország esetében az egyezmény Lengyelország általi végrehajtására vonatkozó következtetéstervezetek többek között a következőket írják elő: ki kell dolgozni átfogó és összehangolt szakpolitikákat a nőkkel szembeni erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére, meg kell erősíteni a

hatóságok közötti intézményközi együttműködési mechanizmusokat annak biztosítása érdekében, hogy az áldozatok hozzáférjenek a támogatási és védelmi mechanizmusokhoz, továbbá el kell végezni a meglévő intézkedések és programok független összehasonlító elemzését (az egyezmény 7. cikke); növelni kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére szolgáló pénzügyi forrásokat, célzott költségvetési sorokat kell elkülöníteni a nők elleni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére irányuló intézkedések bevezetésére, méltányos és stabil forrásokat kell biztosítani a nem kormányzati szervezetek számára, és biztosítani kell ezek részvételét valamennyi vonatkozó szakpolitika végrehajtásában és nyomon követésében (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell a szükséges emberi és pénzügyi erőforrásokat az egyezmény koordináló szerve számára (az egyezmény 10. cikke); valamint biztosítani kell a lebontott adatok gyűjtését, és harmonizálni kell a releváns szolgálatok közötti adatgyűjtést (az egyezmény 11. cikke). Mivel az említett következtetéstervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye 67. cikke alapján létrehozott Részes Felek Bizottságában annak 19. ülésén az Unió által képviselendő álláspont az, hogy nem emel kifogást a következő jogi aktusok elfogadása ellen:

- (1) Ajánlás az isztambuli egyezmény Egyesült Királyság általi végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)22prov dokumentumban);
- (2) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Andorra (megtalálható az IC-CP(2025)23prov dokumentumban);
- (3) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Belgium (megtalálható az IC-CP(2025)24revprov dokumentumban);
- (4) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Franciaország (megtalálható az IC-CP(2025)25prov dokumentumban);
- (5) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Olaszország (megtalálható az IC-CP(2025)26prov dokumentumban);
- (6) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Hollandia (megtalálható az IC-CP(2025)27prov dokumentumban);
- (7) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Portugália [IC-CP(2025)28-prov];
- (8) Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Szerbia (megtalálható az IC-CP(2025)29prov dokumentumban); valamint

- (9) Következtetések a Részes Felek Bizottsága által Lengyelország tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)30prov dokumentumban).

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*